

حمایت حیوانات

یکی از مسائل جنجالی روز

علی حسینی کرمانی

در اوائل سال ۱۸۶۶ یعنی در حدود صد سال قبل مردی در کرجعا و غربا باهای تیورک، قدم میزد و در جا میدیدارندهای اسپها شلغمیزند و یاسکی مودحله و اذیت شخصی قرار گرفته ، بیدک به مآورین اطلاع میداد و اینگونه اشخاص را به حکم قانون تسویف می کرد ...

هنری برك روزها و ماهها در بیابان بیرحمیهای انسان نسبت به حیوانات فكر ميكرد و اذیت آنها و خنجا بهای مؤثر مردم تیورک را به غیر انسانی بودن اعمال بیرحمانه نسبت به حیوانات آگاهیکرد و بسیاری از رجال ملتند را با خود همسفر نمود تا اینکه بالاخره در اواخر سال ۱۸۶۶ مؤسسه ای بنام «مؤسسه جلوگیری از آزار حیوانات» در تیورک تشکیل گردید و اهانت تیورک آنرا بر سمیت شناخت و هنری برك بر هاست آن مؤسسه اشتغال شد و اینک در سر امر آمریکا شبه دارد و مدعا نیز در آن کار میکنند و بنا بر آنرا مردم آمریکا عضویت آن مؤسسه را دارند و علاوه بر این در سر امر کشور های اروپایی و آسیایی از کشور های آسیائین و آفریقائی - صیبهائی تحت عنوان «حمایت حیوانات» تشکیل شده است ...

در کشور ما هم به بیرونی اندیشای غرب و سالهاست که جمعیت این عنوان بسر و سفا و تشریفات متفوع وجود آمده و متالائی هم که در این باره منتشر میکنند میبولا کبیه و بر چه متالائی است که - جلالت و تشریفات و ایسته به جمعیت حمایت حیوانات دنیا، فرنگ انتشار میدهد !

بدینتر تیب مسئله «حمایت حیوانات» بصورت یکی از مسائل جنجالی روز در آمده و بعضی از مسلمانان هم بدون توجه باینکه ریشه این مسئله مانند بسیاری از مسائل دیگر با ابعیت هر-

چه بیشتر قربانها پیش از هنری برك و بوجود آمدن جمعیتهای حمایت حیوانات ، در اسلام بوده و حتی در ردیف قوانین لغوی اسلام هم آمده است : آنرا بملوان يك ايتكار فریسی نقلی نموده و اراقتعیرات دهار قرب و نشاندهی عیوفت مردم آنسانان داشته اند !

بدون تردید مسئله «حمایت حیوانات» يك مسئله شام ما انسانى میباشد و سورتی که در دین مقیاس اسبج بیفون افراط و تفریط آن توجه شود باین معنی که حمایت از حیوانات و جلوگیری از آزار و اذیت آنها ، حمایت از انسانها را تحت اشاعه قرار ندهد و حداقل انسانهای محروم و بی پناه هم بافاد از حیوانات از حمایت این انسانهای متشدن و ذوف و مسرین برخوردار باشند ، تا اینکه افرادی داشته باشند بجز سببهای رنگ اربابدائی ترین حقوق انسانی محروم کنند و ملتهاى که برای کسب آزادی و استقلال پیا خاسته اند به رگبار مسلسل بیته و بیرحمانه بر سر آنها بسب و آتش بریزند ولی فن المثل برای فرستادن يك سگ کوچک بیضا تا آن اندازه احساسات انسانی آنها بر چه وار گردد ! که طهارت دامتداری راه بیاندازند و متینکا و نمايشائی بریا کنند ...

برای اینکه حیوانات محترم ما پیش از پیش به جنبه های اقرامی و گاهی غیر انسانی و جنبه های حمایت حیوانات که از دیدمهای تمدن جدید میباشد بی پرد توجه وی را به پیشنهاد جالبی که کتب المجلات امریکائی بعمل آورده و تری به ارکان و جمعیت ملی حمایت حیوانات ایران هم آنرا با آب و تاب و سر بلندى و اغراض نقل نموده ، جلب میکنند :

مجلسه مربوط از تمام خوانندگان سگ دوست خود که میبولا از بیان خاصه هستند تقاضا کرد که سؤالات زیر پاسخ صافانه بدهند :

- ۱- آیا سگك را بیشتر دوست میدارید یا خمرتانها ؟
- ۲- آیا اگر شما و سگتان هر دو گرسنه شوید و فقط اندکی بیش وجود نباشد آنرا ب سگتان میبخشید یا خودتان میل میکنید ؟
- ۳- آیا سگتان در اطاعت شما من خواهد ؟
- ۴- آیا اگر سگتان بپیرد واقعا گریه میکنید ؟
- ۵- آیا برای سگ خود شخصیت «فوق حیوانی» قائل هستید ؟
- ۶- آیا اگر سگتان پای کوم کتان را گاز بگیرد و کوفد کتان هم سنگی یاویرد و یکی در حال گریه و دیگری در حال ذوقه کشیدن باشد کدامیک را فوراً مورد تفتقر آید بیدید ؟
- ۷- اگر سگتان و شوهرتان هر دو با هم بیسار گردند اول برای کدام يك بزنشك میآورید ؟

۸- دداد امرتیا بقرمك خود هستید ؟

پاسخ سؤالات فوقی پس از وصول ۷۵ هزار نامه اگر تمجب نکنید چنین بود :

۱- در حدود دوسوم از خوانندگان جوان داده بودند که همسرمان را وقتی دوست می‌داریم کسکه‌مان را دوست داشته باشد، از عسای هم آشکارا نوشته بودند که «سگشان همه چیز آنهاست» ۱۴

۲- «۶۰ هزار نفر گفته بودند که فلان را بکسکه می‌دهند چون اگر آنها از گرسنگی هم بمیرند، سگ و جودش بالاتر از آنهاست» ۱۴

۳- «۴۹ هزار خواننده که بیشتر آنها زن بودند نوشتند البته سگ خود را در اطاق خود می‌خواهیم، هزینه باشد بهتر از کس دیگری است» ۱۱

۴- دوسوم خوانندگان نوشته اگر سگه بپیرد برایش گریه میکنند و حتی نذر هم میکنند» ۱۱

۵- تقریباً تمام خوانندگان نوشتند که برای سگه خود اهمیت فوق حیوانی قائند و او را دارای «شخصیت مغوی» میدانند» ۱۱

۶- «در مورد سؤال ششم نوشتند که سبی می‌کنیم هر دو را آرام کنیم ...»

۷- در پاسخ این سؤال نوشتند که اول دامپرک را خراب می‌کنند و بعد پرک را» ۱۱

۸- تمام خوانندگان اداری و عالی‌رتبه نوشتند که سگه اهمیتش بیش از آن دارد که انسان در اداره بپادش باشد، «سگه بیاداریم» ۱۱

مجاهد ایرانی که بقول خودش این طرح سؤال و جواب حالب را ترجمه کرده است در ذیل آن می‌نویسد: «این بود نظر فکری که عیروم کشوری نسبت به یک حیوان دارند» ۱۱

و ما اضافه می‌کنیم: و از آن‌ها همین نظر فکری افراطی کودکانه است که برای سگه مقام منوی قائند اما ملیونها انسان شرافتمند سیاه پوست هموطن خود را بر روز سیاه نشانده‌اند و آنها را از حیوانات هم‌بستتر میدانند، سگ را در اطاق خواب خود می‌خواهند و انسانهای سیاه

پوست را به جمیع عمومی‌ها نمی‌دهند هنگام بیماری سگه دامپرک را برایش حاضر می‌شود و برای او دروا و غذا می‌پاوردند، همیشه بیاد او هستند و در مرگش می‌گریزند اما هزاران کودک سیاه

پوست از بی غذائی و بی دوائی در سخت‌ترین و رفت‌بارترین شرایط جان می‌دهند (۱) و کوچکترین اثری در قلب رؤی و بهر بان این انسانهای شمدن سگه دوست نمی‌گذارند و حال آنکه هر عقل و

وجدانی ترحم بر انسان را بهر آثی غیر قابل‌مقایسه بر حمایت از حیوان مقدم می‌دارد.

از شماره آینده بحثهای اصولی خود را درباره حمایت حیوانات بطرز صحیح و منطقی و مطرح نموده درباره دستورهای اسلام در این زمینه و مقایسه آن با فطرات دیگران بحث خواهیم نمود.

(۱) به کتاب «اسلام و تمیيزات نژادی» مراجعه شود